

יציאות השבת פרק ראשון שבת

א

גליון הש"ם

כל אצורי טינוף
שי ליקון מך ע"ג
ש ומנור: תוכן
אמר אבוי ורב
ב בהזאה ובאי.
עליזין לך ע"ה
ס למם מלמד:
אלא לאו
דאן ברמלות
ם. כמו פיטרי"
ס ע"ה ס פלומ:

יקומי רשי

נְסִים נָאוֹן

אמר גזירה היא
לגורר גזירה
היא וגזירה
בפרק עושין
(יערובין כ) גזירה

ב' מי צבעת גלעדי ובן בנת. לקמיה מפלך לא: מפלין (עייון דף יט). לתוכו לאכרים ולטולין: מהו. מלהכו נטמאה לנווי יוסטה: ד' הילענער^ג לאלתכל כל"מ ק' זו טסוב: היה ונפה. הילענער נלען בירא^ח זו מופכל בנת^ד איבעיא להו כרמלית מא' אמר הי' הוא היא רבא אמר^ב היה גופה גוירה ניקום ונוור גוירה לנוירה אמר אב' א' אמינו לה דקרני וכן בנת מא' גת אי וות הוויזד תניא א' רשות הרבים תניא לא' או כרמלית רבא אמר וכן בנת לעניין שר וכן רב ששת וכן בנת לעניין שר^ב דתנן שותין על הגת בין על החמן על הצונן ופטור דברי ר' מאיר ר' אלעזר צדוק מחייב וחכ'א^ג על החמן חיב על דינן פטור מפני שהוא מחויר את המותר^ד לא' יצא החית במחותו סמוך לחשיכה וא' ישכח ויצא מא' לאו דתחוכה לו נדו לא דנקית ליה בידיה ת"ש לא יצא ייט במחותו התחוכה לו בבגנו מא' לאו רב שבת לא יci תניא ההיא בשבת תניא^ג לא יצא החית במחותו התחוכה נדו בע"ש עם חשכה הא מני רב' יהודה א' אמר אומן דרך אומנותו חייב^ב דתניא א' יצא החית במחותו התחוכה לו בבגנו נגר בקיסם שבאו ולא סורך במשיחא אונז^ג ולא גדר באורה שבאו ולא צבע

ג'ימה שבצוארו ולא שולחני בדין שבאנו
ש ציא פטור אבל אסור דברי ר' מ' ר' יהודה
מר אומן דרך אומנותו חוויב ושאר כל אדם
הדר תני חרדא לא ציא הוב בכיסו ואם ציא
הדר אבל אסור ותנייא אידך לא ציא ואם ציא
ב חמתא אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' מ'
ר' יהודה אל איבי אימור דשםעת ליה
כ' מאיר במורי דלאו הינו אורחותה במידי
ג' ינין אורחותה מי שמעת לה דאי לא תמא
ה' לא מעתה הדירות שהתקק קב' בבקעת
ה' המונוא לא קשיא כאן כוב בעל שתי
ו' הוות כאן כוב בעל ג' ראות מ"ש ובבעל
ע' ריאות דחויב דמיוני לה לבריקה זב בעל
ז' אלא לבו ביום והא מביע לה כובי שלא
א' אמר כל אצולי טינוף לא קא חשב דעתן
שחויח והקער' הרואה ^(א) בכיוויתן אם בסביל
שלא

כ"ם. שועון נג' וקוורן לפ' סמלס נקבר צו לת' קומ'ו
ו סטונין נמענין אין דרכ' קומ'ו מלה' צד' חפייל' מלחין ה' צד' נג' צק' ני' סמענה ליה לפטו'ו. דאי לא תימא הא. דמעו'
לך' מוקקס' צק' קני' נמי' דפטו'ו נצ' מחל' ח' צ' ג' נמ' ו' נא' ו'
ו' ו' צק' מיחיב' וסכל' נמי' קוחל' ול' דרכ' קומ'ה' ו' נא'

כל מוכם באהו מיל' מפלין (פס ל' נא):
 להלמ' מתני' ליה רצ' מיל' נבר זטמיה
 מתייך כר' כר' קמיס דרכ' גל' יעמוד
 קו' ה' שבקת' לבן ועגדת' כל' מ':
אמר אבוי מנא אמריאן גרא. גווילין
 גווילין ניגוילין דוקה' צטולנה
 גור' קרי' וכל' ננסו דמיינ' רלה'
 לארוי' בסוגה' קובל' גונלערן גל' נור

תורה א/or השלים
 ו' כי יתון פים על עוז
 געלן מוקדחים עזיזי
 פסח הוא ללבך:
 ויקרא, יט.

בְּ הַמְּגֻמָּלִי דֶּרֶךְ קֹוְהָה נָכֵן וּכְנֵם כָּל
דָּלְמָלְרָי^מ טָס (6) סָכָם וּסְוִילָס בְּפָסִי
חַמֵּץ קַמָּס נָמֵי דֶּרֶךְ לְאָוֶתֶל קְמַלְלָל
בְּפָסָה: **כְּלָא אֲזֹוּן** מִינְנוֹתָךְ **אֲלָא** קָא
שָׁמְעוֹבָה **תְּמָא** כְּבָתָם לְרָבָטָה^א בְּרָבָטָה^א

ב' נמי מיבעי ליה לספירה לא נצרכן
מןopo כלו א"ר זירא האי תנא הוא
ז' הוכופה קערה על הכותל אם כשב
פסס זוגמלה נלטמל כה מלוי לו כוס מלוי
חטולן: במנדו דלא היינו אורורה רגון כל
טסטטס פספסידין הין ואו

ט' טעמא מפנֵי שאה חזריך כר' אייר במשנה דעתך [ט']: **ו' צ'ר' טעמא מפנֵי שאה חזריך ת"ש** (וביה שר, דיק': [ט']): **ט' ר' שמי ר' חיילון:** [ט']: **ט' צ'ר' כל הבדאי מכם וכיה ברכ' טבון וברדי' בפראדי'.** [ט']: **ט' עניין כב' ברכ' טבון וברדי' בפראדי'.** [ט']: **ט' נצ'ר' ומושר בו נקב':** [ט'] **ט' כב' ברכ' טבון וברדי' בפראדי' ברכ' טבון וברדי' בפראדי'.** [ט']: **ט' קפלן כהה ז' ברכ' טבון וברדי' בפראדי' ז' ברכ' טבון וברדי' בפראדי'.** [ט']